

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף קיח עמוד ב

- א] למה "הלל הגדול" נקרא כך, כנגד מי נאמרו עשרים וששה הודו, ומהי כוונת "הודו לה' כי טוב" ?
- ב] כמה קשים מזונותיו של אדם ?
- ג] מה נאמר על המבזה את המועדות, ועל המספר לשון הרע ?
- ד] מדוע במועדים אנו אומרים הלל ולא הלל הגדול ?
- ה] איזה מלאך ירד להציל את חנניה מישאל ועזריה מכבשן האש ?

- א] הלל הגדול: לפי שמתאר את הקב"ה היושב ברומו של עולם זן לכל חי. הודו: כנגד עשרים וששה דורות (מאדם עד מתן תורה) שהקב"ה זן אותם בחסדו. כי טוב: הודו לה' שאינו מעניש אדם בגופו על חטאיו, אלא מפסידו ממון.
- ב] 1. פי שנים מן הצער של יולדת. שביולדת נאמר "בעצב", ובמזונות נאמר "עצבון".
2. יותר מן הגאולה על ידי "מלאך גואל", לפי שבמזונות צריך ל"אלקים הרועה אותי".
3. כקריעת ים סוף. שנאמר "נותן לחם לכל בשר", ובסמוך נאמר "לגזור ים סוף לגזרים".
- לכן צריך אדם להרבות בתפילה על פרנסתו.
- ג] מבזה מועדות: העושה מלאכה בחול המועד, כאילו עובד עבודה זרה. לשון הרע: המספר או המקבל לשון הרע (והמעיד עדות שקר), ראוי להשליכו לכלבים. אף שאסור להאמין לדברי גנות על חברו, רשאי לחשוש להם.
- ד] 1. לפי שמוזכרים בו חמשה דברים: יציאת מצרים. קריעת ים סוף. מתן תורה, שנאמר "ההרים רקדו כאלים". תחיית המתים, שנאמר "אתהלך לפני ה' בארצות החיים".
חבלו של משיח, שנאמר "לא לנו ה'", כלומר לא בגלל צדקותינו הושיענו.
2. שנזכר בו מילוט נפשות הצדיקים מגיהנם, שנאמר "אנא ה' מלטה נפשי".
3. "הללו את ה' כל גוים", כשירדו חנניה מישאל ועזריה לכבשן האש, ועלו ללא פגע.
- ה] גבריאל שר של אש, קירר את הכבשן מבפנים, והבעיר מבחוץ לשרוף את אלו שזרקום לאש.